

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Σεπτέμβριος – Δεκέμβριος 2025

Σεπτέμβριος.

Κυριακή 7η Σεπτεμβρίου 2025

Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως.

(Ἰω. 3, 13 – 17).

«Οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον ἵνα κρίνη τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ» (Ἰω. 3, 17).

Σήμερα βρισκόμαστε στήν Κυριακή πρίν ἀπό τή μεγάλη ἐορτή τῆς Παγκόσμιας Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκοῦμε τόν

Ἰησοῦ νά μιλάει γιά τήν πρόθεση μέ τήν ὁποία ὁ Πατέρας Του Τόν ἔστειλε στόν κόσμο. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ δέν ἔρχεται στόν κόσμο γιά νά κρίνει, ἀλλά γιά νά σώσει. Μᾶς τό λέγει ξεκάθαρα ὁ Κύριος: «Οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον ἵνα κρίνῃ τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

Πολλές φορές στή σκέψη μας ἔχουμε τόν Θεό σάν ἕναν ἀδέκαστο κριτή, πού κατακεραυνώνει τούς ἁμαρτωλούς καί ἐπιφυλάσσει αὐστηρές τιμωρίες γιά τούς παραβάτες. Μέ τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ὅμως, αὐτή ἡ ἄποψη καταρρίπτεται. Ξεκάθαρα ὁ Ἰησοῦς ἀπλώνει μπροστά μας τή θεϊκή ἀγάπη. Μᾶς ἐξηγεῖ ὅτι αὐτή ἡ ἀγάπη δίνεται ἄνευ ὅρων καί ὁρίων. Μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Πατέρα φτάνει μέχρι τό σημεῖο τῆς θυσίας τοῦ Υἱοῦ Του γιά τή δική μας σωτηρία. Δέν ἔρχεται ὁ Θεός στόν κόσμο ὡς δικαστής καί τιμωρός. Ἔρχεται ὡς σωτήρας καί ἰατρός. Ἔρχεται νά θεραπεύσει τόν μελλοθάνατο

άνθρωπο. Νά τόν ἀναπλάσει καί νά τόν κάνει
ἀθάνατο.

Μᾶς ἔμαθαν νά φοβόμαστε τήν κρίση τοῦ
Θεοῦ. Ἀλλά δέν μᾶς δίδαξαν πώς αὐτή τήν
κρίση δέν τήν κάνει ὁ Θεός ἀλλά ἐμεῖς. Ἐμεῖς
εἴμαστε αὐτοί πού ἀποφασίζουμε γιά τήν κα-
τάστασή μας. Ἐμεῖς εἴμαστε αὐτοί πού
τοποθετοῦμε τόν ἑαυτό μας στή σωτηρία ἢ
στήν ἀπώλεια. Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ δέν κάνει
τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά σέβεται τή δική μας
ἀπόφαση. Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνακοινώνει
αὐτό πού ἐμεῖς ἐπιλέξαμε γιά τόν ἑαυτό μας.
Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ δέν διαμορφώνεται ἀπό τόν
Θεό ἀλλά ἀπό ἐμᾶς. Ὁ Θεός ἐπιθυμεῖ τή σω-
τηρία ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Θεός ἐπιθυμεῖ τή
σωτηρία ἀκόμη καί τῶν δαιμόνων! Τά πλά-
σματα εἶναι πού ἀποστρέφονται τόν Πλάστη.
Ὁ Πατέρας ποθεῖ νά δεῖ τά παιδιά Του στήν
ἀγκαλιά Του ἀναπαυμένα καί χαρούμενα. Ἄν,
ὅμως, τά παιδιά δέν ἀγαποῦν τόν Πατέρα, δέν
ἀντέχουν καί δέν ἀνέχονται αὐτή τήν ἀγκαλιά,
τότε αὐτή ἡ πατρική ἀγκαλιά γίνεται βασανι-

στήριο καί κόλαση. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χαρά γιά ὅσους Τόν ἀγαποῦν, ἀλλά αὐτή ἡ ἴδια ἀγάπη εἶναι ἀφόρητο μαρτύριο γιά ὅσους Τόν μισοῦν.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔρχεται στόν κόσμο νά φέρει αὐτή τήν ἀγκαλιά τοῦ Πατέρα στούς ἀνθρώπους. Ἔρχεται νά κηρύξει τήν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τούς πάντες καί τά πάντα. Δέν ἔρχεται νά κρίνει καί νά χωρίσει, διότι μόνον ἐνώνει. Δέν ἔρχεται νά συμπαθήσει καί νά μισήσει, διότι μόνον ἀγαπάει. Δέν ἔρχεται νά κάνει δικούς Του καί ξένους, διότι ὅλοι εἶναι δικοί Του. Δέν ἔρχεται νά αποφασίσει γιά τήν πορεία μας, διότι μόνον σέβεται τίς δικές μας αποφάσεις. Δέν ἔρχεται νά δείξει μία ρομαντική καί ἀνέξοδη ἀγάπη, διότι ἀπό ἀγάπη σταυρώνεται καί ματώνει γιά μᾶς. Ὁ Θεός εἶναι κριτής πού δέν κρίνει ἀφ' ἑαυτοῦ Του. Εἶναι ἓνας κριτής πού ἀνακοινώνει τίς κρίσεις τίς ὁποῖες ἐμεῖς λαμβάνουμε γιά τούς ἑαυτούς μας.

Ὁ Θεός Πατέρας στέλνει τόν Υἱό Του στόν κόσμο ὄχι γιά νά κρίνει, ἀλλά γιά νά κριθεῖ καί νά καταδικαστεῖ ἀπό τούς ἀνθρώπους. Τόν στέλνει γιά νά ἀνοίξει τά ματωμένα χέρια Του πάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ καί νά σχηματίσει μέ τό καθημαγμένο κορμί Του μία παγκόσμια ἀγκαλιά. Τόν στέλνει νά καλέσει τήν οἰκουμενική κοινότητα τῶν ἀνθρώπων σ' αὐτή τήν ἀγκαλιά. Τόν στέλνει νά ποτίσει ὅλους τούς ἀνθρώπους μέ τό Αἷμα πού ρέει ἀπό τόν Σταυρό. Αὐτό τό Αἷμα εἶναι ὁ χυμός τῆς ἀγάπης, εἶναι τό φάρμακο τῆς ζωῆς, εἶναι τό ἐλιξίριο τῆς ἀθανασίας. Τό Αἷμα τοῦ Σταυρωμένου Λυτρωτῆ εἶναι ἡ ἐπίσκεψη τῆς Ἀγίας Τριάδας στόν κάθε ἄνθρωπο χωριστά. Δέν ἔρχεται ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ σάν δικαστής ἀλλά σάν τροφοδότης, ἕτοιμος νά μᾶς μεταγγίσει τό Αἷμα Του, τό ὁποῖο εἶναι διαλύτης τῆς ἁμαρτίας καί καθαίρεση τοῦ κακοῦ.

Ζοῦμε σ' ἓναν κόσμο πτώσης καί ἀπόγνωσης. Βιώνουμε τό δράμα τῆς ἀπώλειας τοῦ Θεοῦ. Βιώνουμε τόν πόνο πού προκαλοῦμε

ὁ ἓνας στόν ἄλλο. Βιώνουμε τή μοναξιά καί τή δυστυχία σάν πικρούς καρπούς τῆς ἁμαρτίας. Ὁ Πατέρας μας, ὅμως, στέλνει τόν Υἱό Του νά σώσει τόν κόσμο. Ὁ κόσμος θά σωθεῖ μόνο μέ τόν Χριστό. Μόνον ὅταν ὁ κόσμος κοινωνεῖ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ σώζεται. Ὅσο ἀποστρέφεται τόν Ἰησοῦ θά αὐτοκαταδικάζεται, ὅχι ἐπειδὴ τόν κρίνει ὁ Θεός ἀλλά ἐπειδὴ μόνος του ἀποφασίζει τήν ἀπώλειά του. Ὁ Σωτήρας Χριστός εἶναι ἡ μοναδική διέξοδος καί ἐλπίδα τοῦ κόσμου. Δι-καίως, λοιπόν, Τοῦ ἀνήκει ὅλη ἡ δόξα ἀπό τώ-ρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.